



Nora

(casa de nines)

d'**Henrik Ibsen**
direcció **Thomas Ostermeier**

“Alguns textos demostren encara una actualitat increïble. Casa de nines hauria de ser encara un shock, de fet la condició de la dona a Alemanya no ha evolucionat tant des del segle XIX”

T.O.

Teatre Lliure de Montjuïc – Sala Fabià Puigserver (8 i 9 de gener 2005)

Nora

d'**Henrik Ibsen** direcció **Thomas Ostermeier**

Traducció a l'alemany **Hinrich Schmidt-Henkel** / Espai escènic **Jan Pappelbaum** /
Vestuari **Almut Eppinger** / Música **Lars Eidinger** / Dramatúrgia **Beate Heine, Maja
Zade** / Il·luminació **Erich Schneider**

intèrprets

**Lars Eidinger, Jörg Hartmann, Agnes Lampkin, Jenny Schily, Kay Bartholomäus
Schulze, Anne Tismer i Milena Bühring, Constantin Fischer, Robin Meisner**

i els equips del **Teatre Lliure**

Producció **Schaubühne am Lehniner Platz (Berlín)**

Espectacle en alemany subtitulat en català

Amb el suport de  **GOETHE-INSTITUT
BARCELONA
50 ANYS DE DIALOG**



Torvald Helmer ha treballat massa. Tant que, de fet, es podria morir. Per aconseguir diners per a un viatge al sud que li salvarà la vida, Nora, la seva dona, ha demanat un préstec d'amagat i ha falsificat la signatura del seu pare. Aquest secret és el seu orgull i la seva felicitat, i el fet que hagi de tornar el crèdit enforteix la confiança en ella mateixa com a dona en una societat dominada pels mascles. Malgrat tot, continua portant la seva vida de fervent bona mare, de dona dependent que té per màxim objectiu a la vida crear un niu confortable per a la seva família. Quan es descobreix la seva estafa, el seu marit la traeix i es manté en els seus principis burgesos. Nora el deixarà, a ell i els fills, i s'enfrontarà a un futur incert.

Passats més de 120 anys de la primera representació d'aquest prototipus de peça política sobre l'alliberament de la dona, Thomas Ostermeier examina els paral·lels entre com vivim avui i com ho feia la burgesia de finals del segle dinou. Quins canvis ha aportat el moviment feminista en els darrers 120 anys? Hi ha hagut algun canvi? Fins a quin punt som conservadors quan es tracta de les nostres idees sobre la felicitat individual? Estan molt lluny els lofts del "Berlin-Mitte" de la casa de nines? Per tal de traslladar el clàssic d'Ibsen a l'actualitat, la peça ha rebut una nova traducció d'Hinrich Schmidt-Henkel.

"Nora mata Helmer d'un tret. Això és nou. Passats 120 anys des de la primera representació del clàssic de l'emancipació d'Ibsen, ella ha tornat a deixar el seu marit. Nora: la primera dona moderna del teatre."

Rüdiger Schaper, Der Tagesspiegel



Thomas Ostermeier

Soltau (1968)

Director d'escena i membre de la direcció artística de la Schaubühne am Lehniner Platz, Berlín.

1990-1991. Actor en el Faust de Einar Schleef a la Hochschule der Künste (Escola Superior de Belles Arts), Berlín.

1992-1996. Estudis de direcció d'escena a l'Escola Superior d'Art Dramàtic Ernst Busch, Berlín.

1993-1994. Assistent i actor de Manfred Karge a Weimar i al Berliner Ensemble.

1994 -1995. Direccions d'escena a l'Studio de *Tambors en la nit* de Bertolt Brecht i *La desconeguda* d'Alexander Blok segons el mètode biomecànic de Meyerhold.

1996. Director d'escena/Diploma amb recerca: Faust/Artaud.

1996-1999. Director d'escena i director artístic de la Baracke au Deutsches Theater, Berlín.

1996. *Fat men in skirts*

1997. *Ganivets a les gallines* (Trobades teatrals)/ *Mann ist Mann* / *Suzuki*.

1998. *Shopping & Fucking* (Trobades teatrals). *Below the belt* i *Disco pigs* (en coproducció amb la Deutsches Schauspielhaus d'Hamburg).

L'any 1998 la Baracke és escollida "Teatre de l'any".

1999. Direcció de *L'Ocell blau* al Deutsches Theater de Berlín i de *Feuergesicht* al Schauspielhaus d'Hamburg, a banda de *Suzuki II* d'Alexei Schipenko.

El juliol de 1999 tanca la Baracke.

Des del setembre 1999, és director d'escena i membre de la direcció artística de la Schaubühne am Lehniner Platz de Berlín, on ha dirigit al 2000 *Personenkreis* (Categorie 3.1) de Lars Norèn, *Gier* de Sarah Kane, *Parasiten* de Marius von Mayenburg, *Der Name* de Jon Fosse, i al 2001 *La Mort de Danton* de Georg Büchner.

Durant el període 2002-2004 ha dirigit, o bé té projectat *Woyzeck* de Georg Büchner; *Goldene Zeiten*, de Richard Dresser; *Unter der Gürtellinie* de Richard Dresser

Ha rebut el premi de Noves Realitats Teatrals per l'Unió Europea del Teatre a Taormina.

Lars Eidinger (Dr. Rank, música)

Nascut el 1976, va estudiar a l'escola d'interpretació "Ernst Busch" a Berlín. Després d'alguns papers al Deutsches Theater Berlín ("Penthesilea" i "Zurüstung für die Unsterblichkeit", entre d'altres) forma part de la Schaubühne des de 1999. Ha actuat a "Push Up 1-3", "Herr Kolpert", "Die Unbekannte aus der Seine", "Macbeth" i "Goldene Zeiten". Lars Eidinger treballa també com a músic i organitza el "photon_flux-lounge" al cafè de la Schaubühne Nachtcafé. Al 1998 va publicar "I'll break ya legg" a l'editorial "IK7". A més, dues de les seves composicions van ser incloses en el disc *Compilation Fragments* del segell berlinès "no.nine recordings". Al 1999, va produir la música de la pel·lícula documental "Die Mörder des Herrn Müller", dirigida per Ernst August Zurborn, produïda per Arte. Aquest és el primer cop que composa música per una producció teatral.

Jörg Hartmann (Torvald Helmer)

Nascut al 1969, va estudiar a la *Stuttgart Academy for Music and Performing Arts*. De 1994 a 1996 va treballar a la companyia del Stadttheater Meiningen; del 96 al 99 forma part de l'equip d'actors del Nationaltheater Mannheim. Des de 1999 és membre de la Schaubühne. Ha actuat a "Port Authority" (directora: Barbara Frey), "Supermarket" (director: Thomas Ostermeier), "Seriously" (spectacle de dansa de Luc Dunberry) i Shakespeare's "Macbeth" (directora: Christina Paulhofer).

Agnes Lampkin (Au-pair girl)

Nascuda al 1973, va estudiar teatre a la Zurich Academy. Ha treballat amb els directors Albrecht Hirche ("Paparazzi", "Urban Shots") i Fabian ("Tactics for Evolution") al Theaterhaus Jena, amb Ursina Greuel al Raum 33 Basel ("Silberne Hochzeit"), a la Rote Fabrik ("Begatten und bestatten gestattet") i al Theater an der Winkelwiese ("Zäller Wiehnacht") de Zurich. Altres treballs inclouen produccions amb Susanna Enk al Schauspiel Essen ("Schädelstätte", "Yard Girl") i al Trash Theater de Colònia ("Angriffe auf Anne"). Recentment ha actuat al sophiensaele de Berlín amb "Tristan und Isolde", dirigida per Astrid Griesbach.